



CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De epiphania d[omi]ni nostri. Cap[itulum]. xlvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De epiphania dñi nostri. Cap. xlviij.



Epiphania dñi tri-

plici intraculo decorat. Hoc de-
enim magi xp̄m adorant: sohan-
nes salvatorē baptizat: et aquā
in vīnū dominus in nuptiis mu-
rat. Pro quorū viro meruit epi-
phania nominari: ab epi quod est supra: et pha-
nes apparitio: quasi superna apparitio. Scilla
enim desup apparente xp̄s magis demonstrat.
Et columba spiritus sancti desuper descendens
re iesus baptizat: dei filius patris voce inclamatur: et aqua in vi-
num miraculose transmutata: xp̄i iesu gloria manifestatur. Hoc
autem annorum revolutione sacram est. Nam xp̄s dierum xiiij. a
magis est adoratus. Deinde annorum. xxx. et tertidem dierum est
in iordan baptizatus. Et post hec anno revolutio eodem die fuit
ad nuptias Johannis euangeliste invitatus: ubi aquā diuina po-
tentia conuertit vīnum. Sed quia in hoc festo ecclesia princi-
piter instat circa magorum adorationem: ideo huiusmodi mareria
prosequēda est. **E**t nota: q̄ quia xp̄s rex pacificus venit in mū-
dum: ut pacem faceret: et pacem adduceret: ipse est enim pax no-
stra sicut apostolum: ideo triplicem pacem homini adduxit: scz pa-
cem temporis: pectoris: et eternitatis. Propter hec tria necesse
fuit: ut esset rex: deus: et homo. Nam fuit necesse: ut esset pro pace
temporis rex vniuersalis. Pro pace eternitatis de⁹ immortalis.
Et pro pace pectoris homo temporalis. Idecirco in hystoria hui⁹
festivitatis pbatur: q̄ xp̄s fuit rex vniuersalis: et de⁹ immortalis:
et hō temporalis. Et hec tria: ut diceb: figurata fuerūt in triplici
munere sibi a magis oblati. Nā aurū decet regiā dignitatē: thus
diutinā maiestatē: et myrra humana mortalitatē. **N**aro ergo do-
mino: tribus magis in oriente positis super montem victorialem
orantibus et aduentum stelle a balaam chaldeo in ortu xp̄i manife-
stam de expectantibus: noua stella apparuit: ut dicit Elysostol-
mus: habēs in medio formam pulcherrimi pueri: in cuius capite
cruix splendebat: et audita est vox magos alloquens: ut in iudeam
pergerent: et ibi natum puerum inuenirent. Qui susceptis mune-
ribus stella eadem ductrice iudeam venerunt: hies olymam in-
trantes: stelle visionem amiserunt: regem iudeorum natum quesie-
runt: eundem nasciturum in bethleem propheticō testimonio di-
dicerrunt: quo pergentes stelle ducatum recuperauerunt: eadem
stella duce ad puerum natum deuenerunt: ipsum adoraverūt: tria
munera obtulerunt: admoniti in somnis perviam altam in patriā
redierunt. **O**stenditur ergo ex his primo: q̄ xp̄s est rex vniuer-



Liber

falis. Et hoc patet. Primo: quia ex regibus generatus; et in regia ciuitate natus: quod enim ex regibus israel fit per carnem genitus ostendit mathaeus euangelista in principio sui euangelij auctoritate deueniat ad historiam magorum dicens. Liber generationis Iesu Christi filii dauid et cetero. Ideoque prodiuit Christus in bethleem nascitur: que est in tribu Iuda: et appellatur ciuitas dauid: eo quod ipse ut verus rex iudeorum esset de domo familiæ dauid: per carnem generationem propagatus. Ideoque additur propheta micheas. Et tu bethleem terra Iuda regnum. In qua ad litteram ostenditur: quod Christus rex iudeorum: qui populus Israel in figura virtutis erat recursus: sed ipsa ciuitate fuerat nasciturus. Secundo: quod ab amicis principibus visitatus. De more enim principum seculi est: quod rex de novo regnum acquirere: ab amicis regis eiusdem coronatione cogaudenteribus visitatur. Sic et Christus nuper per carnem assumptam regnum mundi ingrediens: et principem huius seculi foras efficiens ab amicis regibus: nescio personaliter visitat: sed etiam munib[us] honoratur. Qui licet appellentur magi: sive ramen reges a doctoribus assecurantur: et deinde secundum quod fuerunt primo magi id est malefici: sed postea conuersti sunt. Reuera autem magi id est sapientes. Nam magus perfice hebreo scriba dicitur: grece physiologus: latine sapientis: venerunt autem ab oriente Hierosolymam in viii diebus secundum miraculo et preter naturam: quod puer ad quem prosperebant: eos in tam brevi spacio ducere poterat: vel dic secundum Hieronymum: quod super dromedarios venerunt: quod est animal velocissimum: quod tantum currit uno die: quodum equus in tribus: et dicitur a dromos quod est curvus et ares: et virtus quasi virtuosus in cursu: venerunt autem hierosolymam propero tres rationes. Prima fuit: quia magi tempus nativitatis Christi agnoverunt: sed locum ignorantes existimauerunt nouum regem natum in ciuitate regla resperturum: que erat Hierusalem. Secunda: ut ciuitas nativitatis locum discere posserent: cum ibi sapientes iudeorum residerent. Tertio: ut iudei in excusabilis essent: quod locum quidem nascetur agnoverat: sed de tempore ne scios pretendere potuerint. Unde magi iudeis ostenderunt Christum: et iudei magis locum. Ex quo redarguit iudeorum negligenter: dum sicut ppheta credunt: istis pluribus non acquiescerunt. Illi inquirunt regem alienum: isti contineant pphat. Illi venerunt et longinquo: isti manserunt et vici non. Venerunt autem et quererunt illum dicentes. Ubi est qui natus est regis? His respondit: ut dicit Remigius in originali. Verum regem: verum hominem: et regem dei confessi sunt. Verum hominem cum dixerunt ubi est qui natus est? Verum regem cum addidit: rex iudeorum. Verum deum cum cocludunt: tamen adorare eum: cum solus deus debeat adorari. Tertio: quod ab emulis formidatus. Tumultus enim cum rex herodes ei[us] simulicus esset magis nunciantibus Christum: quas

Secundus

re audiens herodes rex: turbatus est. Et hoc triplici de causa. Primo ne iudei suum regem natum reciperet: et se alienigenam expelleret. Fuit enim primus alienigena: qui iudei dominus est. Secundo ne a romans culpari possent: si aliquis ibi rex vocaret: quem Augustus non constitueret. Tertio: ut dicit Gregorius: quod nimis terrena altitudo profundit: cum celitudo celestis aperitur. Turbat enim et omnes hierosolyma cum illo triplici de causa. Quarto: quod impium nequeat gaudere de aduentu iusti. Secundo: ut regi turbato adularentur se turbatos offendentes. Tertio: quod timuerunt: ne presente et vetere rege adinuicem certatibus: ipsi in perturbatiobus involuerentur. Tunc herodes principibus conuocatis: scisciturabatur ab eis: ubi Christus nascetur. Et prophetia misericordie in medietate proficeretur: quod Christus in bethleem sit nascetur. Quod cum audisset: conuocatis magis didicisse ab eis Christus stelle que apparet eis: eosque in bethleem ad regredendum puerum destinauit: et ut eum representabili nunciareret rogauit: simulacrum se adorare velle: quem prodere cupiebat. Secundo ostendit: quod est deus immortalis. Primo in noue creature productione: quod soli deo pertinet. Stella enim illa: quod magis apparuit: fuit de nouo creatura: quod per acto suo officio in placere materia est reuera. Et hoc ut plurimi doctores tenent. Decant stella ab alijs differebat in sex: quaz tres differencias primas assignat fulgetius: et alie tres tangunt in gloria. Primo enim differebat in situ: quod non erat localiter in firmamento celi: sed perdebat in aere prima terra. Secundo in fuligine: quod certe erat splendidior. Nam sole meridie fulgente lucidissima appebat. Tertio in motu: non enim mouebatur motu circulari: sed perdebat magis motu progressu more viatoris: et cum statim quod secesserat. Quartio in origine: quod alie facte sunt in mundi principio: hec autem modo. Quinto in officio: quod alie facte sunt: ut sint in signo et typis: hec autem ut p[ro]p[ter]e magis via. Sexto in duratione: quod alie facte sunt perpetue: hec autem rediit in materiam placere officio suo completo. Secundo ostendit deus in secreto et futuro cognitione: cognovit enim Christus: quod herodes faceret: id est magos ad eum mittentes revoluti: cognovit etiam quod se non adoratur: sed occisorum cogitabat: id est per aliam viam redire p[ro]cepit. Et nota: quod cum magis Hierosolymam ingressi sunt: stelle ducatur amiserunt p[ro]pter tres rationes: ut dicit glossa. Primo: ut de loco nativitatis Christi querere cogerent: ut sic de eius ortu: certiores redderent: tam per stelle appunctione quod per prophetie revelatio[n]es. Secundo: quoniam iuste querentes humanum autem diuinum: admiserunt diuinum. Tertio: quod sicut dicit apostolus prophetia fidelibus: signa fidelibus data sunt: id est signa istis generalibus datum: iterum iudeos fideles eis appere non debuit. Eum autem de Hierusalem regressi fuisse: stelle ascedebat eos: visus dum venientibus staret supra: ubi erat puer. Quam videtis illi gaudenti sunt gaudio magnovalde. Tertio in magoꝝ

De sanctis in mense ianuarii occurrentibus Fo. xxx.

adoratione. Nam intrantes domum invenerunt puerum cum maria marre eius: et procedentes adorauerunt eum. In quo ostenditur verus deus: quia preceptum erat: ut nullus adoraretur nisi solus deus; ut dicitur est. Eadem quoque munera obtulerunt: videlicet aurum: thymos: et myrram. obseruantes in hoc antiquum legis preceptum. Non apparebis in conspectu meo vacuus. Hec autem munera in spem obtulerunt: propter quattuor rationes. Primo quod ut dicit bernardus: beata virginis aurum obtulerunt: propter inopie sublevacionis: thymos contra stabulam fetorum: myrram: propter membrorum pueri consolidationem: et vermis expulsionem. Secundo: ut dicit augustinus: quoniam aurum ad tributum. tamen ad sacrificium: myrram ad sepulturam pertinet. Per hec intimantes: quod in Christo fessi sunt regia potestas: diuinam maiestatem: et humanam mortalitatem. Et hec est causa ratio doctorum. Tertio ut dicit maximus: quoniam in auro ostendit captiuitatis nostre redemptio preciosa: in thure demonum superstitionis cessatura: et futurus vere religionis cultus aperitus: in myrra vero: quia exanimata solent corpora conservant: profigurata carnis infusio et resurrectio morem. Et hec ola per Christum futura erant. Quarto: ut dicit Gregorius: et est ratio moralis: ut ex hoc significetur: quod Christus debemus. Euro namque sapientia designat: salomonem attestare: quod ait. Thesaurum desiderabilissimum reges fecerunt in ore sapientis. Thure autem: quod deo ipse dedit: virtus orationis exprimitur: psalmista arrestante: quod ait. Dirigat oratio mea sicut incensum in conspectu tuo. Per myrram vero carnis mortificatio figuratur. viii et sancta ecclesia de suis operariis usque ad mortem: per deo certatus dicit. Ominus mee distillauerunt myrram. Nato ergo regi aurum offerimus: si in conspectu illius claritate supne sapientie resplendemus. Thus offerimus: si cogitationes carnis per scientiam orationis studia in ara cordis incedimus: myrram offerimus: si carnis virtus per abstinentiam mortificamur: hec gregorius. Ter tio ostendit: quod est homo rationalis. Primo: quod ut homo voluit nasci et educari: ideo invenerunt puerum cum maria matre eius. Secundo: quod ut timens morem voluit occularti: quia natura liter homines fugiunt. Ideo cui sicut deus preservaverit: quod herodes cum querebatur occidere: ut homo verus voluit in Egyptum aufugere. Tertio: quia amans societatem voluit a coetaneis sociari: homo enim naturaliter diligat societatem: cum sit animal sociale: ut dicit philosophus: et maxime appetit consortium coetaneorum. Ideo Christus voluit a pueris innocentibus et coetaneis associari: enim fideli preconum non loquendum: sed mortendo confessi sunt: et flores martyrum extiterunt: ut dicit augustinus. et celebratur dies epiphania ab ecclesia. viii idus Januarii: quo die iudei magi Christum adorasse creduntur.

De sanctis Gaspar Balthasar et Melchior magis. Cap. xlviij



Gaspar: balthasar: et melchior invenerunt illi tres magi: et reges sanctissimi: qui ad Christum adorandum stellam duce ab oriente venerantur. Hi de regione persidis orientalis: que est India superior: prout uincia sabba dicunt extitisse: Horum nomina hebraice discuntur. Apellius. Amertus. Damascus. Greci autem Balthazar. Melchior. Sarachin. Latini autem nominantur: ut dictum est. Fertur quoque cum ad Christum venerantur: Gaspar fuisse annorum sexaginta. Balthasar quadragesima: et Melchior virginem: et ita communiter pinguntur. His sapientissimi philosophi et astrorum scientie periti: successores balaam arioli fuerunt: et a visionem stelle venerantur ex illa prophetia. Orientur stella ex Iacob tecum. Nam ut ponit Chrysostomus. Quidam secerorum inspectores elegunt de scelpis duodecim: et si quis moriebatur: filius eius substituebatur. Hi per singulos annos post menses ascendebant super montes et celsum: qui dicitur vicrosalis: et tribus diebus ibi morantes se laubabant: deinde orantes: ut stella a balaam eorum parre predictam ostenderet. Et sic successore: terni et terut: omnes duodecim siebant. Dum autem isti tres reges in nocte narrantur: omnes illi reperti essent: stella de nono crepusculo apparuit: et ut dictum est illis natum regem indecorum indicavit: eosque ad eum adorandum invitauit. Qui iussa fideliter peragentes: per aliam viam admoniti in somnis ab angelo: reuersti sunt in regionem suam. Nam venientes tarsum cum nubibus tarsenium transfractarunt. Et quoniam omnis relicta gentilitate: exinde fideles extitissent: tam baptismum non suscepserunt: donec dispersis apostolis ad predicandum a sancto Thoma apostolo: quod apud indiam predicanit: baptizati sunt: et in fide Christi confirmati: eiusdem in predicatione coadiutores fuerunt. Qui et in eade regione in pace quietuerunt. Quorum corpora inde translatata: constantinus magnus imperator constantinopolim deportari fecit. Et deinde processu episcopi a sancto Eustorgio epo mediolanum translatata sunt: ut in eius vita dicitur. idus aprilis. Nunc autem requiescent apud coloniam istuc de mediolanano delata.

De sancto Melchiori epopo. Cap. xlviij

Melchior rodoniensis: venetensi peregrina villa: que dicitur plautio orisodus: clausa tempore clodoci regis et Anastasi imperatore. Qui inter cetera virtutum eius insignia: maxima viguit potentia aduersus demones de obsessis holdus expellendos. hic cuiusdam fratris: quem malignus invaserat